

ΤΑ «ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ» ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΣΕ «ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΛΑΘΗ»

Το πρωί της Παρασκευής 8 Μαΐου, κατά τη διάρκεια συντήρησης σε δεξαμενή των διυλιστηρίων Ασπροπύργου των ΕΛ.ΠΕ. (συμφερόντων Λάτση-Ελληνικού Δημοσίου), προκλήθηκε έκρηξη από την οποία τραυματίστηκαν σοβαρά 6 εργάτες. Τα επόμενα 24ωρα τέσσερις εξ αυτών χάνουν τη ζωή τους (Χαράλαμπος Δευτεραίος, Ραμαντιάν Ντελιλάϊ, Αντώνης Αβράμπος και Κώστας Μαγγούρας), ενώ οι άλλοι δύο φέρουν βαριά τραύματα.

Τα μίντια, σε σύμπλευση με τα αφεντικά τους, κάνουν λόγο για «ανθρώπινο λάθος» πριν καν εκδοθεί το πόρισμα από την εταιρία, προετοιμάζοντας το κλίμα, ενώ φροντίζουν να αποσύρουν γρήγορα το θέμα από την επικαιρότητα. Και πράγματι, το πόρισμα των ελ.πε έρχεται να αποδώσει το «ατύχημα» σε «ανθρώπινο λάθος», μια καθημερινή, ανθρώπινη, φυσική συνθήκη.

ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Αυτό που δεν αναφέρεται φυσικά στο πόρισμα, είναι οι εξευτελιστικές συνθήκες στις οποίες καθημερινά δουλεύουν οι εργαζόμενοι στα ελ.πε, όπως και σε όλες τις αντίστοιχες εταιρίες, τα εξοντωτικά ωράρια, τα ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα. Εν προκειμένω, για χάρη της κερδοφορίας των αφεντικών, τα έργα γενικής συντήρησης των εγκαταστάσεων (shutdown) επρόκειτο να ολοκληρωθούν, εν μέσω αφόρητων πιέσεων και εντατικοποίησης της εργασίας, σε διάστημα 25 ημέρων, ενώ το σύννηθες της διαδικασίας είναι δύο μήνες.

Μια συνθήκη που γίνεται ακόμα χειρότερη αν αναλογιστεί κανείς πως από τους 3000 εργαζόμενους, οι 800 είναι μόνιμοι και οι υπόλοιποι απασχολούνται υπό την εποπεία 38 υπεργολάβων. Εργολάβοι που πλουτίζουν προσφέροντας χαμηλά μεροκάματα, αφού οι εργαζόμενοι αμοίβονται ως ωρομίσθιοι, με τα οκτάωρα να φαντάζουν μακρινά πλέον και τη θέση τους να έχουν πάρει τα συνεχή 12ώρα και 14ωρα, χωρίς υπερωρίες και χωρίς ρεπό, από την έναρξη του έργου. Το παζλ ολοκληρώνεται από τις προσλήψεις ανειδίκευτων και ανεκπαίδευτων, ως φθηνό εργατικό δυναμικό που αυξάνουν τον κίνδυνο ενός ατυχήματος.

Ταυτόχρονα, οι πολυεπίπεδοι αυτοί διαχωρισμοί που δημιουργούνται ανάμεσα στους εργάτες (εργάτες-διοικητικοί υπάλληλοι, μόνιμοι-εποχικοί-εργολαβικοί) διαμορφώνουν συνθήκες κατακερματισμού και συγκρουόμενων συμφερόντων, με αποτέλεσμα να είναι πλέον σχεδόν αδύνατο να οργανωθούν από κοινού για τη διεκδίκηση των εργασιακών τους δικαιωμάτων, να επιβάλουν την τήρηση αυστηρών μέτρων ασφαλείας στους εργασιακούς τους χώρους, να πάρουν εκδίκηση για τους δολοφονημένους συναδέλφους τους. Παράλληλα, οι εργατοπατέρες συνδικαλιστές, εξυπηρετούν τα συμφέροντα της εργοδοσίας, λειτουργούν πυροσβεστικά, κουκουλώνοντας τις αιτίες του «ατυχήματος», αποπροσανατολίζουν και κάμπτουν την οργή, συμβάλουν στην ταξική συνεργασία και ειρήνη.

Η κρατική διαχείριση, είτε δεξιά είτε αριστερή, επιδιώκει την εκτόνωση, υπόσχεται αλλαγές και απόδοση ευθυνών. Ο υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης Παναγιώτης Λαφαζάνης χύνει κροκοδείλια δάκρυα, έχοντας μάλιστα το θράσος να καλεί ταυτοχρόνως σε κοινή συμπόρευση κυβέρνηση-διοίκηση ελπε και εργαζόμενους για την διασφάλιση της αξιοπιστίας της λειτουργίας των διυλιστηρίων. Οι δικαστές κι οι εισαγγελείς θα βγάλουν πορίσματα περί «ανθρώπινων λαθών και παραβλέψεων» και θα απαλλάξουν πλήρως ή θα ρίξουν στα μαλακά τους αποκλειστικούς υπαίτιους: τον όμιλο Λάτση, το ελληνικό κράτος, τις εργολαβικές εταιρείες συντήρησης.

Οι δολοφονίες των εργατών, όσο και αν βαφτίζονται από τα αφεντικά και το κράτος ως εργατικά ατυχήματα, δεν είναι ούτε μεμονωμένα περιστατικά, ούτε ατυχή συμβάντα. Είναι η διαρκής καθημερινότητα του κόσμου του κεφαλαίου παγκοσμίως, όπου το "πέθανε στη δουλειά", δεν είναι σχήμα λόγου αλλά η κυνική εκμετάλλευση των κορμιών μας που φτάνει ως και το σημείο της φυσικής εξόντωσης. Είναι ξεκάθαρο ότι πρόκειται για ακόμη μία εργοδοτική δολοφονία, για ακόμη μία επίθεση στον κόσμο της εργασίας.

Απέναντι στην υποτίμηση των ζωών μας, την ανασφάλεια, τα μεροκάματα του τρόμου και την καπιταλιστική μηχανή του θανάτου, η δική μας δυνατότητα και δύναμη είναι η αυτοοργάνωση, η συλλογική αντίσταση, η αλληλεγγύη. Μόνο μέσα από τους ακηδεμόνευτους συλλογικούς μας αγώνες μπορούμε να δώσουμε μάχη, αδιαπραγμάτευτα και συγκρουσιακά, για όλα αυτά που ονειρευόμαστε, για όλα αυτά που είναι δικά μας.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ, ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ

13/6

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

ΤΩΝ ΕΛ.ΠΕ. ΣΤΟΝ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟ

12:00

ΠΑΛΑΤΑΚΙ-ΧΑΪΔΑΡΙ

(ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ)

thersitis.espiv.net

χώρος ραδιοργάνωσης & ανατροπής, Νέστορας & Ευαγγελιστρίας, Τρίτων

